

Gustavs Mālers

Austriešu komponists un diriģents,
vēlīnā romantisma pārstāvis

Dzīves dati Dzimis 1860. gada 7. jūlijā Kalištē,
Bohēmijā (tagad Čehija),
miris 1911. gada 18. maijā Vīnē, Austrijā

Mācības No sešu gadu vecuma mācās klavierspēli un dzied baznīcas korī, desmit gadu vecumā sniedz pirmo koncertu. 15 gados iestājas Vīnes konservatorijā, kur mācās klavierspēli pie Juliusa Epšteina, harmoniju un kompozīciju. Paralēli studē arī universitātē – vēsturi, filosofiju un mūzikas vēsturi. Daudz mācās no komponista Antona Bruknera, kas tolaik universitātē lasīja lekcijas.

Darbs Strādā par operteātru diriģentu Ļubjanā, Olomoucā, Kaselē, Prāgā, Leipcigā. 1888. gadā kļūst par Ungārijas Karaliskā operteātra direktoru Budapeštā. No 1891. līdz 1897. gadam ir Hamburgas operteātra pirmais diriģents. Ar lieliem panākumiem tiek iestudētas R. Vāgnera, V. A. Mocarta, Dž. Verdi un citu komponistu operas. No 1897. līdz 1907. gadam strādā par Vīnes Galma operas direktoru. Līdzās operu iestudējumiem diriģē arī simfoniskās mūzikas koncertus. Vasaras viņš pavada savā villā Maiernigā, ezera krastā Karintijas Alpos, kur strādā pie savām simfonijām un vokālajiem cikliem. Mūža beigās divas sezonas pavada ASV – 1907. gadā viņš diriģē izrādes Ņujorkas Metropolitēna operā, bet 1910. gadā – Ņujorkas simfonisko orķestri.

Daiļrade

Simfonijas

Nr. 1 (1888) – izmantotas melodijas no vokālā cikla *Klejojošā mācekļa dziesmas*.

2., 3, 4. simfonijās (1894 – 1900) iekļautas vokālas partijas solistu un kora izpildījumā, tajās izmantoti teksti un melodijas no krājuma *Zēna brīnumrags*.

Nr. 5 (1902), Nr. 6 *Traģiskā* (1904), Nr. 7 (1905).

8. simfonija (1906) lielā izpildītāju sastāva dēļ (astoņi solisti, divi jauktie un bērnu koris, palielināts orķestris) ieguvusi nosaukumu – *Tūkstošu simfonija*.

Simfonija *Dziesma par zemi* (1909) tenoram, kontraltam un orķestrim ar 18. gadsimta ķīniešu dzejnieku vārdiem.

Nr. 9 (1909), Nr. 10 – nepabeigta.

Vokālie cikli

Klejojošā mācekļa dziesmas (1885), Dziesmas no krājuma *Zēna brīnumrags* (1896, 1899, 1901), *Dziesmas par mirušajiem bērniem* (1904)